

Vojna od dne do dne.

(Poročila so povzeta iz angleških časopisov.)

Ponedeljek 30. nov.

Francija — Stališče na zapadnem bojišču je neizpremenjeno. Zavezniki so v večjih krajih na ofenzivi.

Rusija — Pomožne čete hitijo na poljsko bojišče in vojni urad upa, da bodo Nemci popolnoma poraženi.

Nemčija — Cesar Viljem se nahaja na vzhodnem bojišču. Vojni urad trdi, da je bila ruska ofenziva ustavljena.

Anglija — Druga angleška armada je skoro vsa na bojišču. Vojni urad je mnenja, da je bitka na zapadu blizu odločitve.

Torek 1. dec.

Francija — Nemci so zelo aktivni severno od Arras. Bitka je tudi zelo huda v Belgiji.

Rusija — Huda bitka z Nemci na Poljskem se še vedno nadaljuje. Najboljše nemške čete so na tem bojišču.

Anglija — Kralj Jurij se je podal na zapadno bojišče. Anglije in Japonsko brodovje se bliža nemškemu brodovju v južno-ameriških vodah.

Nemčija — Vojni urad trdi, da je nemško stališče na Poljskem nekoliko bolje in da bodo Nemci kmalu vzeli ofenzivo. Stališče na zapadu je neizpremenjeno.

Avstrija — Armada počasi napreduje proti Srbom. Poroča se, da so Turki hudo porazili Ruse pri Homonna, kjer je bila ruska zguba 2500.

Sreda 2. dec.

Avstrijske čete so danes zavzele srbsko glavno mesto Belgrad, namreč po štiri mesečnem obleganju. K temu srbska poročila trdijo, da so se Srbi umaknili iz Belgrada še zadnji ponedeljek in sicer radi tega ker je avstrijski pritisk od zapada zahteval, da si srbska armada izbere druge strateške pozicije.

Iz Dunaja tudi poročajo, da so Avstrijci tekom zadnje ofenzive dobili 19.000 ruskih jetnikov ter 47 strojnih pušk in 46 topov. Garnezijski v Przemyslu je odbila ruski naskok na severne forte. Boji v Karpatah se nadaljujejo. Rusi so bili poraženi v spopadu pri Kolubrara in so se morali umakniti. 800 trupel so našli na bojišču Konatice.

Nemčija — Nemške čete so danes osvojile važno francosko pozicijo pri Argonne. 160.000 novih nemških čet je prišlo na zapadno bojišče. Nemški armadi na Poljskem se je posrečilo rešiti se iz nevarne pasti, katero so pripravili Rusi. Bili so namreč že skoro popolnoma obkoljeni. Vdri so skozi ruske vrste ne glede na izkušnje, ki so bile grozne na obeh straneh. Nemci trdijo, da so v zadnjih bitkah dobili 80.000 ruskih jetnikov. Rusi pa na drugo roko trdijo, da so dobili še mnogo več nemških jetnikov.

Francozi izjavljajo, da je njihovo stališče zadovoljno ter da so nekoliko napredovali južno od Ypres.

Rusija — Iz Petrograda poročajo naslednje: „Rusi so pregnali Nemce od reke Vistula in sedaj držijo Plock z veliko močjo. Plock se nahaja 60 milj severno-zahodno od Varšave na reki Vistula. V dotičnem kraju so Nemci napravili najmočnejši naskok v njihovem prodiranju iz Thor-

na proti Varšavi. Rusi so bili tedaj potisnjeni nazaj, a sedaj so zopet osvojili to važno točko. Potrjuje se, da so se Nemci rešili iz pasti, katero so Rusi pripravili pri Lodzu. Najbolj krvavi boj tej vojne se je brezdvomno vršil zadnji petek pri Lodzu. Sibirski kor je opustil vse streljivo ter z bajonetami naskočil nemške jarke. Z bojnimi in kopiti so se tepli, toliko časa, da ni ostalo živga Nemca v jarkih. Sovražnik je napravil hud odpor. S tem da Rusi držijo Plock tudi kontrolirajo reko Vistula, katera je bila Nemcem v veliko pomoč za prevažanje vojnega materiala. Rusi so v Plock zaplenili mnogo transportov z municijo. Poroča se o hudi zimi ki je nastala in radi katere zlasti nemški vojaki hudo trpijo.

V Kiev (na ruskem) so danes pripeljali 120 avstrijskih in nemških častnikov. Med temi sta dva generala, šest polkovnikov in 18 majorjev.

Četrtek 3. dec.

Na zapadnem bojišču Nemci napenajo vse sile, da bi si prisvojili severne francoske obale. Bojevanje je hudo, a stališče je še neizpremenjeno. Na vzhodu se Rusi pripravljajo za novo ofenzivo proti Nemcem. Slovani so samo 8 milj od Krakova in so že pripravili težke topove za obleganje. Ako osvojijo to trdnjavo, bodo imeli čisto pot do Dunaja, Breslava in Berlina. General Rennenkamf se krivi, da je nemška armada všla iz ruske pasti in poroča se, da je bil radi tega odstavljen. S padcem Belgrada postane Srbija onemogla in mora zgubiti Avstriji če ne dobi vnane pomoči. Sicer prihaja ruska pomoč, a se ne ve, če pride še pravočasno. Rusi hudo bombardirajo Przemysl in so baje zavzeli več važnih postajank. Nadškof Pełozar, ki je prišel v Venico, namreč iz omenjene trdnjave, je izjavil, da je situacija kritična in da Rusi znajo vsaki čas zmagati. Rusko obstreljevanje je napravilo trdnjavi veliko škodo. Avstrijskih ranjencev je vse polno in zdravniških pomoči zelo primanjkuje. Nadškof pravi, da so avstrijske izgube ogromne, veliko teh je seveda pripisovati bolezni, ki se je razširila med vojaki in katere je bilo nemogoče omejiti radi primanjkanja zdravnikov. Nadškof tudi pravi, da v Przemyslu primanjkuje življenjskih potrebščin.

Italijanski minister Salon dra je izjavil, da ni nobenega vzroka zakaj bi Italija ne ostala nevtralna še v bodoče. Portugalska naznanja, da ima štiri ekspedicije pripravljene, da gredo na bojne polje.

Christian De Wet, vodja južno-afrikanških ustašev je bil vjet in bode z drugimi voditelji ustašev proti angleški vladi najbrže ustreljen.

Ves Berlin je bil danes v nemirjen, ko se je razširila vest, da je nek zavezni zrakoplovec spuščal bombe na tovarno, ki izdeluje Krupp topove. Dokaj škode je bilo povzročeno. Zrakoplovec se je srečno umaknil.

Razne novice o vojni.

Ker Bog ne gre nemškemu cesarju zadosti na roko, da bi čimprej zmagal, je pa sedaj poklical na pomoč turškega Alaha. Radovedni smo kako složno bosta naš Bog in Alah pomagala nemškemu Viljemu.

Ruski vojni urad je izjavil, da je bila ruska izguba do 2. novembra 972 častnikov usmrčenih, 19.501 ranjenih in 3679 se jih pogreša.

V Sibiriji je že kakih 40.000 nemških in avstrijskih jetnikov. Tja jih pošiljajo, ker je dežela malo obljudena in je jetnikom radi tega tudi težko vbežati.

Vladarji na bojišču. Angleški kralj se je že podal na Francosko in v družbi francoskega prezidenta opazuje kretanje zapadnih armad. Belgijski kralj je tudi pri svojih četah. Na vzhodnem bojišču sta nemški cesar in ruski car in bosta osebnostno skušala pridobiti si zmago.

Nemški reichstag je zopet dovolil vojnega kredita v znesku \$1.250.000.000. Predloga se je sprejela skoro enoglasno, proti je volil edinole Herr Liebknecht, socialist.

Angleški prostovoljci se morajo sedaj učiti francosčino.

Nemčija ima približno 4.300.000 izurjenih vojakov.

120 Avstrijcev je pri Przemyslu usmrtilo 140 Rusov. Boj se je vršil v noči pri fortu št. 145. Tepli so se z bajonetami, 40 tozadevnih Avstrijcev je bilo odlikovanih. En sam jih je usmrtil 49 po številu.

Nemški guv. Hindenburg je imenovan maršalom. Tako odlikovan je bil radi raznih uspehov na Poljskem.

V zapadni Kanadi pričakajo jo nemško invanzijo.

V Dublinu na Irskem je policija ustavila nek list, ki je pisal preveč v nemškem duhu in agetiral proti mobilizaciji nove armade za Angležko.

Poročila av. poslaništva

(Op. uredništva — Avstro-ogrski konzul v Denveru nam je poslal več poročil, katere je dobil iz Dunaja. Priobčimo jih, kot jih dobimo. Za resničnost teh poročil ne moremo jamčiti, kot nemoremo jamčiti za nobeno drugo vojno poročilo.)

27. novembra — „V Srbiji so naše čete naskočile centralno pozicijo sovražnika blizu Lazorevac, kjer je bilo 1200 vjetih in dosti vojnega materiala zaplenjenega. Vse višine južno od Ljig so v naših rokah. Naše čete so pred Kosjerici, južno od Valjevo. Novi poskusi Rusov priti čez Karpate so bili odbiti z velikimi zgubami. V zapadni Galiciji smo tudi odbili ruske čete, ki so napredovali proti nižje Dunajec.“

30. novembra — „Kljub slabemu vremenu in močnemu odporu sovražnika se naša ofenziva v Srbiji nadaljuje neprenehoma, devet sto Srbov je bilo vjetih in en top zaplenjen. Na severnem bojišču ni nič izrednega. Zahvalni dan na Dunaju se letos ni tako slavnostno obhajal, kot običajno. Ameriški poslanik Mr. Renfield je s pomočjo svoje soproge na rečni dan preskrbel obed za kakih dva tisoč bednih ljudi, med katerimi je bilo 1380 Avstro-Ogrov in 260 ranjenih Rusov v bolnicah.“

PO SVETU

Rusija je zopet zastopana v vatikanu.

Gen. Villa se bode napotil v Vera Cruz z armado obstoječo iz najmanj 25.000 mož. V Vera Cruz se namreč nahaja provizorični predsednik Carranza ki ni hotel odstopiti na Villatovo povelje. Villa se sedaj nahaja v glavnem mestu Mexico City.

Mnogo podvodnih čolnov se v Ameriki sedaj gradi za inozemske države.

Dr. J. A. McDonald, urednik lista Toronto Globe, je te dni izjavil, da je od nekega bivšega generala dobil verodostojno vest, da je Nemčija imela že zdavnaj pripravljene vse načrte za sedanjo vojno. Vojna se je sicer začela po načrtih, ki so pa že zdavnaj spodleteli. Nemčija je računala, da bo v kratkem času zavzela Pariz ter se takoj obrnila proti Rusom. Računala pa ni, da bise Anglija tako hitro vmešala v vojno. Vse je torej spodletelo. Nemčiji in nemški cesar sedaj lahko reče „Jaz pa Bog sva se hudo motila!“

Million bušelnov pšenice je bilo te dni kupljene v Chicagi ki se bo poslala Belgijcem.

Wilson je izjavil, da bo od poklical vojake iz štrajkovišč kakor hitro tako zahteva Ammons.

\$104.124.512 se bode v bodočem letu rabilo za ameriško armado in razne tozadevne priprave.

Smrtno kazen so odpravili v državi Oregon.

Naročila za vojne potrebščine prihajajo zelo pogostoma v Ameriko, namreč od zavezniškov. To kaže, da oni niso bili pripravljeni za vojnodročim je Nemčija bila.

Prezident Wilson si je tako rekoč odkrižal coloradsko situacijo s tem da je imenoval poseben odbor ki naj skuša rešiti to industrijno vojno. V ta odbor so imenovani Seth Low iz New Yorka, Charles W. Mills iz Philadelphije in Patrick Gilday iz Clearfield, Pa. Ta odbor bode v bodoče posredoval med premogari in operatorji, to je če bo slučaj zahteval kako posredovanje. Odbor bo prih. teden prišel v Denver in kakor se čuje bode tudi skušal rešiti sedanji štrajk.

V New Yorku je na tisoče deklet, ki dela v raznih industrijah in zaslužijo od \$5 do \$8 na teden. Kako morajo s to mezdo vztrajati je uganka.

V New Yorku so se vršili izgredi med policaji in zamorci. Nek policaj je aretiral vinjene ga zamorca, ki se je pa takoj uprl. Na pomoč mu je takoj prišlo več sto tovarišev. Toliko se jih je zbralo, da je trebalo 150 policajev, prej ko so uredili mir. Več kot dvanajst policajev in zamorcev je bilo v izgredu tako poškodovanih da se morajo sedaj zdraviti v bolnici.

V Denveru se bo prihodnji ponedeljek vršila konvencija organiziranih premogarjev 15. distrikta. Približno 200 delegatov bo navzočih in na dnevnem redu bo razmatranje o novi komisiji, kateri je pred sednik Wilson izročil coloradsko zadevo. Določil se bode tudi nadaljni program za štrajkujoče delavce.

Industrijska komisija je v sredo pričela s preiskavo coloradskega štrajka. Zaslisani bodo zastopniki obeh strank. Namen preiskave je dognati pravi vzrok bojev med kapitalizmom in delavstvom.

Coloradski štrajk bode močje v kratkem končan. Poroča se, da bo novi guverner Carlson novi zbornici priporočal „Wisconsin industrial conditions act“, katera postava določa industrijsko komisijo za reševati vsa nesoglasja med delom in kapitalom. Tudi Wilson bode baje svetoval nekaj tozadevnega, namreč bodočemu kongresu. Ako se bo res kaj naredilo iz vsega tega govorjenja, tedaj imajo nastati boljše razmere za coloradsko delavstvo. Wilson baje ne bo odpoklical vojake, prej ko je štrajk končan.

DOPIS.

Leadville — Sporočiti moram čitateljem tega lista o nenavadnem vremenu, ki ga imamo sedaj pri nas. Pozna jesen je — že skoraj začetek zime, dnevi se krajšajo, vreme je pa še dalje bolj lepo in toplo. Prahi po cestah se vzdiguje za vozovi, kakor dim iz lokomotive nad tovrnimi vlaki. Seveda ni vstreženo ljudem nikdar, se že godrnja, da tako vreme ni zdravo za Leadvillane, ker mi smo navajeni mrzlega vremena. Sicer je pa res dosti ljudi obolelo v kratkem času. Hudo nevarno obolel je naš rojak g. Frank Stibernik. Zdravje se mu je že obrnilo na bolje in upamo, da bo kmalu popolnoma okrevljal. Za pljučnico je hudo obolel tudi g. John Novak, toda ker je krepak mož jo bode tudi prešel. In še več drugih rojakov in rojakinj je bolj ali manj obolelo. Upamo pa, da dobimo še ne koliko snega predno poteče zima, da se bomo zopet o krepčali v mrzlem vremenu, katerega smo navajeni ob tem času. Vse se lahko zgodi in da me Bog usliši, bomo v snegu prej, ko boste čitali te vrstice.

V enem tukajšnjem rudokopu se je ponesrečil rojak Fortunad Kus. Padel je več čevljev globoko v „šut“ (chute). Ko so ga našli, se je le še malo zavedel. Pripeljali so ga v bolnišnico, kjer je po preteku par ur v mučnih bolečinah umrl. Pokojni je bil doma iz vasi Zverče pri Žužemberku. Tukaj zapušča soprogo in devet nepreskrbljenih otrok. Bil je član dr. sv. Jožefa št. 56 KSKJ.

Naj še omenim, da sem bral dopis iz našega mesta v listu Glas Naroda št. 275. Dopisnik omenja, da se bodo vršile meseca decembra pri raznih društvihi volitve. Pravi, da ako hočemo, da bi društva napredovala, je treba spremeniti cel odbor in sicer vsako leto. Ker dobro poznamo dotičnega dopisnika in tudi vemo, da on ni bil še do sedaj izvoljen v društveni odbor čeravno je član treh društev. Torej lahko vidite kam merijo njegove besede. Vprašam tega dopisnika zakaj bi se pa moral spremeniti odbor vsako leto, ako ima močje že v odboru, ki so poštene in sposobni, da delajo za napredek društva in jednote ali zveze, in to nekatere že mnogo let. Ali naša društva močje ne napredujejo dosti hitro? Ali so uradniki teh društev nesposobni? Povem Ti, da si vse napačno povedal. Tudi si misliš da bi Ti vse naj boljše delal najsibode pri tem ali onem društvu. Težko pa, da bi bilo iz te moke kaj kruha. Jaz pa svetujem društvam držite zavedne in poštene močje, ki znajo voditi društva in so jim znana uže vsa pota, seveda poštena. Ne pa voliti tacihi mož, ki samo mislijo, da največ vedo in znajo, in tudi ne tacihi, ki drugega ne mislijo kako bi več dobili od jednote ali zveze za bolniško podporo. Izvolite si poštene in resne močje, kakoršnih imamo tudi sedaj nekoliko, ki pod njih vodstvom društva lepo napredujejo. Pozdravl!

Naročnik

Ali ste že obnovili naročnino?

V Walsenburgu je nek federalni vojak oropal pošto in med drugimi stvarmi je vzel tudi dva registrovana zavitka v katerih je bilo \$15.000 v gotovini. Vojaka so aretirali in pri njem našli blizu \$5000. On namreč trdi, da ni storil zločina.

Pueblske novice

— Božična darila nabavite pri Howe Drug Co.

— „Pueblo Chieftan“ je zopet prišel nazaj v stare roke. Nad leto dni sta ga uredovala F. Marvin in G. Hanbrich in sta opustila list, da zepočneta z drugim baje v Denveru. S Chieftanom sta se hudo potegovala za Rockefellerjeve interese in poroča se, da bodeta z novim listom tudi podpirala proti delavsko propagando. Od kar sta opustila Chieftan je list nekoliko bolj prijeten, zlasti pa manjka običajnih psovki proti U. W. of A.

— Howe lekarna se nahaja na Bessemeru, na vogalu, kjer se ustavi poulična kara.

— Dne 28. novembra je umrla tri in pol letna Ivanka rodbine Jerry Papež. Deklica se je z drugimi otroci igrala pri ognju zunaj na prosem. Pri tem ji je pa neka tovarišica izpodtaknila ogenj in vnela se ji je obleka. Otroci so nato zbežali. Ena druga deklica je vendar imela toliko poguma, da je poklicala Ivankino mater, ki je takoj prišla na pomoč. Toda našla je hčerko tako ožgano, da so bili vsi nadaljni pomoči brezuspešni. V velikih mukah je umrla nekaj ur pozneje. Pogreb se je ob priložni udeležbi vršil zadnji ponedeljek. Potrtim starišem izrekamo naše iskreno sožalje!

— Veliko zalogo izvrstnih smodk v lepih božičnih zavojih je dobiti pri Howe Drug Co.

— Gdčna. Ana Grahek, oskrbnica posvetva umrlega M. Graheka bode baje opustila trgovino. Radi tega je napravila razprodajo in bo v najkrajšem času skušala vse blago razprodati.

— Popolna zaloga britev je pri Howe Drug Co.

— Mnogo Slovencev se je te dni odpovedalo Franc Josipu. Ameriški državljani so namreč postali: Joe Skulj, Joe Kucman, Anton Kralič, L. Raspet, Adam Horvath, Andrija Jerman, John Stark, Anton Cesar, Valentin Cmelich.

— Parfem (dišave) in slaščice je dobiti pri Howe Drug Co.

— Vnanje zaostale naročnike tega lista smo pričetkom tedna pismeno obvestili, da naj obnovijo naročnino. Upamo, da naš apel ne bo brezuspešen. Sihernega prismo, naj obnovi ob prvi mogoči priložnosti, sicer bomo morali ustaviti list vsem onim, ki se ne bodo ozirali na naš opomin.

— Fotografični aparati so pripravljeni, kot božična darila — pri Howe Drug Co.

— Iz Nove Mehike sta dospela John Prohovich in Rudolf Sebahar. Imela sta dokaj sreče v zlatem rudniku, katerega sta odkrila v rečni državi.

— Ako podpirate trgovce, ki oglašajo v listu, tedaj bodo trgovci še nadalje podpirali list z oglasi.

— Sedaj je ravno leto, od kar smo imeli največji sneg v zgodovini te države. Padal je neprenehoma za 60 ur in ko nečeno ga je bilo več čevljev na debelo. Letos ga pa tu v Pueblu še nismo dobili in vreme je izvanredno gorko. Tudi v drugih krajih Colorade še ni snega.

— Vsaj oni naročniki, ki premorejo plačati, naj ne odlašajo z obnovitvijo naročnine. Tu v Pueblu je sedaj toliko zastalnih naročnikov, da je kar strah in vemo, da bi večina teh lahko točno poravnala naročnino. Toraj ne odlašati, nam tudi gre zelo slaba kot vsem drugim trgovcem.

SLOVENSKI NAROD

Edini slovenski list na zapadu in glasilo
Zapadne Slov. Zveze. Izhaja vsak petek.

Naročnina za Ameriko le proti predplači stane:
za celo leto \$1.50; za pol leta \$1.00; za
Evropo \$2.00.

Oglas sprejemajo se po dogovoru. Dopisi in
novice priobčijo se brezplačno. Dopisi brez pod-
pisa se ne sprejmejo. Pri spremembi bivališča
naj vsak naročnik naznani poleg novega tudi
stari naslov. Dopisi in denarne vrednosti pošilja-
jo naj se na naslov:

SLOVENSKI NAROD

BOX 1181, PUEBLO, COLO.

Pisarna : 117 W. NORTHERN AVE. : Office
TELEPHONE: MAIN 995

E. J. MENSINGER, urednik in lastnik

SLOVENSKI NAROD

The only Slovenian newspaper in the West.
Published weekly by E. J. Mensinger, at 117
W. Northern Ave., Pueblo, Colo. The official
organ of the "Western Slav. Association"
Advertising rates sent upon request.

Padec Šabca.

Srbi se bore ob celi Savi. Pri
njih se bori vsak, kdor more
paško nositi. Število njihovih
vojakov šteti, je težko. Imajo
toliko vojakov, kolikor imajo
ljudi. Pri njih se tudi ženske
bore. One kopljejo okope, ku-
hajo na bojišču, nosijo voja-
kom hrano, streljivo in obve-
zujejo ranjence.

Srbski vojak doživlja straš-
ne čase. Videl sem hlebe, s
katerimi se preživljajo. To ni
kruh, ki se uživa v mirnih ča-
sah! Njihovi hlebi so mešani
ovsa, turšice, pšenice, reži
in vseh mogočih snovi stolče-
nih s kamnom.

To maso mesijo, zavijejo v
mehko ilovico in vržejo v o-
genj, da se speče. Drugačne
ga kruha tudi ne morejo speči
ker ne gredo nikoli iz okopov.
Naši želodci bi ta kruh težko
prenesli.

Pri Savi, koder naši še niso
prestopili reke, sta obe vojski
za okopih. Po Savi vozijo noč
in dan maši morinari, ki pri-
zadevajo srbski vojski mnogo
gorja. Delo naših monitorjev
je neprecenljivo. Imajo mo-
derne lahke topove, s kateri-
mi povzročajo Srbom velike
izgube. Sovražstvo Srbov na
te topove, ki so gospodarji Sa-
ve, je zelo veliko. Pravijo, da
obetajo poveljniki srbskih čet
vsakemu vojaku, ki bi vjel
mrtevga ali živega mornarja s
teh monitorjev, po 500 dinar-
jev nagrade. Vsak streliz njih
na srbske okope povzroči med
njimi krik in jadikovanje. Ve-
ličasten in strašen je pogled
na večerno kanonado. Kakor
da bi cel monitor gorel, ko iz-
proži strel na srbske okope.
Srbske čete mečejo proč orož-
je, beže in kličejo na pomoč
nebo in zemljo. Nato se pa še
oglasijo strojne puške, dokler
se zadnji vojak ne umakne.

Srbski topovi, vsaj ob Savi,
niso bogve kako spretni. Na
zvoniku vaške cerkve, katero
imam v mislih, so izstrelili iz
njihovih postajank 500 stre-
lov. Sigurnost strelav, ki so
zadel, je bila morda ena de-
setina

Zdi se, da jim primanjkuje
zadnje čase streljiva. Preje so
streljali iz topov velikega kalib-
ra, sedaj pa streljajo s šrap-
neli v primeru 8 cm. Naši vo-
jaki se šrapnelov ne boje toli-
ko, kakor pa granat. Granate
imajo kolosalen moralen in
fizičen učinek. Po zraku švi-
gajo s strašnim žvižgom, da ti
otopi dušo in telo. Kjer pada-
jo, se razlete s strašnim po-
kom in se razlete v stotine že-
lezitih kosov. Vsak tak kos
prinese lako smrt, ovoj sam
pa predere 3 metre debel zid.
Tudi rane, ki jih granate po-
vzročajo, so hujše kakor one
od pušk in krogel iz topov.

Naše čete so ležale pred Šab-
cem več kakor tri tedne. Tak-
tika je zahtevala, da naše levo
krilo ne zavzame preje Šabca,
dokler ne pride naše desno
krilo v Mačvo. Ležali smo za
hodno in severno od mesta.
Med tem se je bil boj nepre-
homa: enkrat s puškami, en-
krat s topovi. Šabac je bil polu-

srbske redne vojske, kateri je
zapovedoval srbski polkovnik
Njihove čete so ležale zahod-
no in zverno od mesta za o-
klopi v treh vrstah. Vse sku-
paj je postalo enolično, naši
vojaki so si že želeli boja. Ne-
koliko spremembe so nam pri-
nesli samo aeroplani, naši in
srbski, ki so poizvedovali vo-
jaške čete. Nekoč je priletel
nad nas ruski aeroplan, ki je
meta! par tisoč metrov visoko
v zrak! letake, namenjene
prebivalstvu mesta Šabac. E-
den je padel tudi med nas, ki
smo bili tostran Save. Na le-
taku so bile napisane s cirili-
co „Najnovjše“ vesti ruske
vojske. Rusi hrabre srbsko
armado, naj se nikomur ne u-
da, ker ji bodo prišli na po-
moč. Budimpešta daje njho-
va, Berolin da je obkoljen od
zavezniških armad itd.

Na dan vernih duš je prišlo
med nas novo življenje. Z ju-
tranjo zoro se je začela strašna
kanonada z obeh strani, ki je
trajala 24 ur. Naši monitori
so prvi začeli ogenj; streljali
so neprenehoma ves čas in po-
šiljali tisoč in tisoč strelav.
Proti večeru je postajalo strel-
janje vedno hujše. Tresla se
je zemlja, hiše in obzorje. Mi-
slil sem, da je nastopil sodni
dan.

Sabac sam je bil zavrt v gost-
dim. Naši topovi so streljali
na mesto, kjer so stali srbski
topovi. Tu in tam je izbruh-
nil požar. Ponoči, okoli dveh
je nastal prav pekel. Nastali
so strašni, nepozabni trenu-
tki, katerih ne more nihče po-
zabiti, kdor jih je doživel. Mi-
slili smo, da pada nebo na ze-
mljo in da se je začel sodni dan.
Zdelo se je, da ves Šabac z o-
kolico 5 km naokoli gori. Gla-
va se maje in koleno v klekajo
od peklenskega tulenja topov.
Delala se nam je pred očmi te-
ma, ko smo videli, da bruha
iz 200 topov 200 ognjenih je-
zikov, da lete po zraku ognje-
ne ptice in pojo granate svojo
peklensko pesem. Srbske kro-
gle so letele na našo stran ka-
kor gost dež. Na nekaterih
krajih je Sava vsled strelav
visoko vzklopela in dvigala vo-
do. Monitori so pluli nevstra-
šno po Savi, razsvetljevali
srbske postojanke, streljali in
donašali municijo semtertja.
Vsa srbska stran je bila raz-
svetljena. Srbi so bežali izza
okopov, ranjeni so se plazili
po trebuhu, umirajoči so zdi-
hovali in se vili v smrtnih bo-
lestih, zrak je napolnjevalo
vpije in jekanje, da so se nam
oči rosile. Tupatam je kdo
klical na pomoč nebo in svet-
nike, ranjenci so prosili eden
druga pomoči, nekateri so
se držali za srce, drugi so se
plazili k Savi, da si z vodo oš-
krope rano. Vse to sredi straš-
nega peklenskega rjovenja to-
pov, streljanja ročnih in stroj-
nih pušk.

Višek boja je bil naš naskok
Trobente so zajačale in trobile
na naskok, iz sto in sto grl je
zaorilo: Hura, hura! Naši so
naskočili srbske okope. Pred
njimi gredo častniki s sabljo v
roki: Naprej junaki, živela do-
movina, naprej v imenu b. ž.
jem! Tako hrabre poveljnike
armado v vseh jezikih. Nastal
je boj in klanje, da se je zem-
lja tresla. Stal sem nekaj sto
korakov zadaj v mrzli noči:
Kri mi je oledenel v žilah in
zdelo se mi je, da mi je srce
zamrlo. Bije se strašen boj z
bajoneti ob okopih, topovi
streljajo v zadnje sovražne vr-
ste.

Nastal je odmor za nekaj
minut. Nato se je začelo izno-
va. Sovražnik začne bežati;
izgubil je vse tri vrste okopov
topovi streljajo nanj od strani
in infanterija mu je vedno bli-
žje za petami. Naši korakajo
v mesto.

Naši vojaki veselo vzklikajo
sovražnik pa beži v neredu
proti mestu Valjevo. Branitelj
Šabca neki polkovnik z več
častniki in moštvo je obkol-
jen od naših čet. Moštvo se je
predalo, polkovnik se je pa

ustrelil z lastnim revolverjem.
Na carinski zgradbi ob Savi se
je pokazala avstrijska zastava!
Dani se, boj je ponehal in
Sava teče okrvavljena mirno
naprej, kakor bi pela mirno
pesem padlim junakom. Del-
naše vojske preganja sovražni-
ka, drugi obvezujejo ranjence
in pokopava mrtve, tretji zbi-
ra vjetnike. Upehani so, izde-
lani in izmučeni; na obrazu
se jim bere žalost. Sonce je
zopet izšlo, po Savi vozijo zo-
pet čolni, ki so tri mesece po-
čivali. Šabac je padel, rodno
mesto pokojne kraljice Drage
Mašin.

(Poroča Lj. Slovenec)

IZ DOMOVINE

Izvažanje živil iz Kranjske —
velika nevarnost! Povsod ljud-
stvo gleda, da si ohrani pri-
merno množino živil, pri nas
na Kranjskem pa se dela rav-
no nasprotno. Posamezni špe-
kulanti nakupujejo živila v
velikih množinah in jih izva-
žajo iz dežel. Izvažajo se gove-
ja živina in prešiči, sedaj pa
tudi poljski pridelki. Da se
kmeta pripravi do prodaje,
rabijo prekupe tudi zvijačne
grožnje. Kmetu pripoveduje-
jo, da bo še ta mesec udri Lah
na Kranjsko, zato pa naj brž
spravi proč svojo zalogo pred
sovražniki.

Gostoljubnost Ogrov. Načel-
nik dobropolskega Orla Drob-
nič, ki je bil ranjen v Galiciji,
piše domov: „Dragi domači!
Naznanjam Vam, da so nas iz
Szolnoka poslali v Karczag v
bolnišnico, ki jo oskrbuje grof
in mesto. Tu so nas zelo lepo
sprejeli. Na kolodvoru nas je
zbrana množica pozdravljala z
„eljen“ klici in obsipala s cve-
tjem. Pred kolodvorom so na-
čakali vozovi. Ranjencev je
nas 30. Peljali smo se s kolo-
dvora v bolnišnico četrte ure.
Tu smo bili pa karazočarani.
Mize so bile pogrnjene in ob-
ložene s toplimi jedili ter si-
rom in kruhom. Vsak je do-
bil po vrhu še dobrega čaja, in
smo se prav dobro pokrepčali.
Vsi smo prav zadovoljni, da
smo prišli v tako bolnišnico“.

Na južnem bojišču je padel c.
kr. geometer v Krškem Jožef
Perovšek. Umrle je v bolniš-
nici v Zavidoviču.

Na severnem bojišču je bil
ranjen poštni poduradnik g.
Vrančič. Padel je na severnem
bojišču nadporočnik pešpolka
štev. 7 Rudolf Ranzinger iz
Kočevja.

Ženo in sina izgubil. Posest-
niku Alojziju Zakšetu v Loki
pri Zidanem mostu je umrla
soproga. Isti dan pa je dobil
brzjavko, da je njegov sin
praporščak Jakše padel na bo-
jišču.

Ij Tuusko zastavo je povod-
dom izbruha vojske med Tur-
čijo in Rusijo izobesil na Bre-
gu g. dr. Wurzbach.

Ij Umrli so v Ljubljani: Jo-
sip Vovk, posestnik, 52 let —
Katarina Berdajs, zasebnica,
80 let. — Marija Prašnikar,
duinarica, 76 let. — Ana Ba-
nič, bivša postrežnica hiralca,
76 let. — Perjančič Franc,
bivši kolar hiralca, 62 let.

Slovenski prostovoljci. Iz
Domžal se poroča: Prostovolj-
no so vstopili v vojno službo
in sicer k 17. pehotnemu pol-
ku: 18letni Alojz Maček, 18-
letni Viktor Mazovc, 18letni
Janez Blažič iz Domžal in 18-
letni Martin Habjan iz Stoba
tudi občina, ki so se že odpel-
jali na bojno polje.

V ruskem vjetništvu se naha-
jajo urar Rudolf Rus, brivec
Adolf Depoli in gostilničar
Konrad Fink. Vsi iz Kranja.
V pismih na svoje naznanjajo
da so zdravi.

Podpredsednik Zveze Orlov
ranjen. 6. nov. zjutraj je došel
v Ljubljano korporal Aleksan-
der Jeločnik Ranjen je v levo
roko.

C. A. WENNERMARK zlatinar in urar

Dobro blago po najnižjih cenah.
Vsakojaka popravila izvršena to-
čno in poceni. Novi naslov:

1245 EAST EVANS AVE. :: BESSEMER

SIMOLINA IN BANNER MOKI

sta slični starokranjski moki. Vpra-
šajte vašega grocerista po imenu
vanih mokah.

Za čašo vinca rujnega

Pošten kristjan življenje da!
Da, dal bi ga za tako
vinca, kakorsnega je do-
biti edinole v gostilni:

Joe Shuštara

PHONE UNION 1026
201 E. NORTHERN AVE., PUEBLO, COL.

Pijmo ga, dokler živimo!

Najboljšega pa ima

MARTIN SIMSICH

Gostilničar na Grove

GOSTILNA

PETRIC & TEZAK

317 SO. UNION AVE.
je najbližja slovanska gostilna od U-
nion kolodvora v Pueblu. Točijo se
raznovrstne pijače. Rojakom se last-
nika najtopleje priporočata.

Palace Bar

200 SOUTH UNION AVE., PUEBLO, COL.

Slovenci in Hrvati, kadar ste v
tem delu mesta, oglasite se v moji
gostilni, kjer boste dobili svežo

SCHLITZ ATLAS

pivo, ki je priznано kot najboljšo
v mestu. Za obilen obisk se najto-
pleje priporočam!

Max Sajatovič, lastnik

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA
5. JULJA 1908

INKORPORIRANA
27. OKTOBRA 1908

Western Slavonic Association

Glavni sedež: Denver, Colorado

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOHN PEKEC, 4511 Wash. Street, Denver, Colorado.
Podpredsednik: MARK MATJAŠIČ, 2222 Madison Ave. Butte, Mont.
I. Tajnik: JOHN KLUN, 4843 Wash. St. Denver, Colo.
II. tajnik obenem zapisnikar: J. CANJAR, 4122 Grant St. Denver, Colo.
Blagajnik: JOE VIDETICH, 4485 Logan Street, Denver, Colo.
Zaupnik: JOHN PREDOVICH, 4837 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:

JOE PRIJATU, predsednik, 5232 Washington Street, Denver, Colo.
JOHN GERM, 412 Spring Street, Pueblo, Colo.
ALOJZ PROSEK, Box 272, Louisville, Colo.

POROTNI ODBOR

ANTON VODIŠEK, predsednik, 424 Park Street, Pueblo, Colo.
FRANK MALOVICH, Helper, Utah.
JOE LAKOVICH, Box 88, Louisville, Colo.

GOSPODARSKI ODBOR:

John Pecek John Predovich, Mihael Simčič, Joseph Videtich in John Dergas

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. F. SNEDEC, 817 E. B St., Pueblo, Colo.

URADNO GLASILO:

"SLOVENSKI NAROD", Box 1181 Pueblo, Colorado

Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsed-
gl. nadzornega odbora, prepisne zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

J. F. SNEDEC M. D.

slovenski zdravnik

se tem potom priporoča Sloven-
ce za vsestransko naklonjenost. Nje-
gov urad se nahaja v prostorih
McLeana, s katerim zdravnikom bo
sodeloval nekaj časa. Urad je 232-38
CENTRAL BLOCK. Uradne ure so
od 8ih do 10ih dopoldne; od 4ih do
6ih in 7ih do 8ih zvečer.

Office Phone: Main 222

Residence Phone: Main 717

PUEBLO, COLORADO

Dr. Moore

Zobozdravnik

3. in Main Street

nad Pueblo Savings Bank

Pueblo Bar

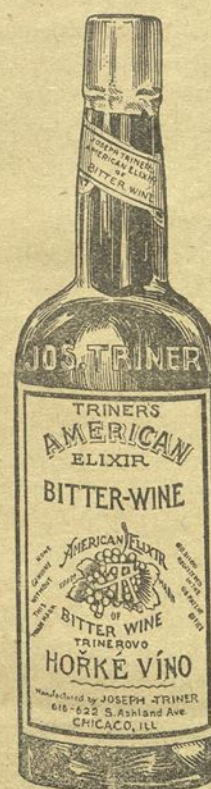
230 South Union Avenue

Sl. gostilna v glavnem delu mesta

John Perencevič, lastnik

Neuspešnost.

Kadarkoli nimate uspeha pri vašem dejanju ali na-
črtu sploh, tedaj ne dolžite radi tega vaše usode. Posku-
šajte vedno pronajti vzrok neuspeha in razočarani bode-
te ko spoznate, da ste večkrat sami krivi. Vselej, če je le
mogoče, odstranite vzrok in glejte, da se ne bo ponovil
v prihodnje. Ako ni vaše zdravje tako, kot bi moralo bi-
ti, posebno če niso prebavljajni organi v redu, in so vas
varala vsa druga zdravila, tedaj poskusite

TRINERJEVO ameriško zdravilno grenko VINO

katero je redkokedaj neuspešno. To je dobro zdravilo
proti neprebavnosti, kajti to zdravilo najprej popolnoma
izčisti drobovje, izloči vse prebavljene snovi ter ga ojači,
da je sposobno opravljati svojo nalogo brez posebne po-
moči.

To moderno zdravilo ima prijeten grenak okus ter deluje hitro in gotovo.

Tako zdravilo bi morali rabiti takoj, ko zgubite tek, kadarkoli vas nadleguje zapr-
tje in njega posledice, kadarkoli čutite bolečine v spodnjem telesu in kadarkoli trpite na
kaki bolezni v zaprtjem.

Dobi se v lekarnah.

JOS. TRINER

Uvaževalec in Izvaževalec

133-39 S. Ashland, Chicago, Ill.

NE POZABITE, da ima Trinerjev liniment dobre učinke v revmatičnih in neuralgičnih
bolečinah, kakor tudi v otrplosti mišic in členkih, oteklin in izvalit

„Prokleta...!“

Roman, spisal Emile Richebourg
— Poslovenil Janko Leban —

Leon mu sledi instinktivno. Ko sta bila na samem, povzame Mardoche iznova: „Ravnokar ste nekaj govorili o dobri zvezdi, ki vas je vodila sem. Ali pa tudi gotovo veste da je to dobrazvezda? Jaz za svoj del mislim, da vas je sem vodila neugodna zvezda.“ — „Kaj hočete s tem reči?“ — „Vpraša Leon iznenaden in nemiren.“ — „Hočem reči, da zapustite ta kraj prej in bolje — za zmerom.“ — „Jaz vas ne razumem.“ — „Mislim za vaše dobro, verjamite mi.“ — „Vendar razložite mi...“ — „Ali mi hočete odkritosrčno odgovorjati?“ — „Jaz nimam skrivnosti.“ — „Poznate li gospodično?“ — „S katero sem ravnokar govoril? Seveda. Kako bi se sicer upal, jo nagovoriti?“ — „Ali jo poznate že dolgo časa?“ — „Šele tri dni. Pretekli četrtek sva se bila srečala v Grayu.“

Mardoche je bil nevoljen. „Ali poznate njeno ime?“ — „Vpraša dalje potem.“ — „Da, Blanche.“ — „Blanche je nje no krstno ime.“ — „Pa drugo?“ — „Tega še ne vem.“ — „Nu, hočem vam jaz je povedati. Blanche, ki jo zovejo tudi „gospico seuillonsko“, je edini otrok gospoda Jacquesa Melliera, najbogatejšega posestnika tega kraja, morda tudi celega okraja. Iz vaših pogledov sem spoznal, da ljubite gospodično Blancheo. O, ni treba da vas to bega; saj ljube, en ni zločin? Kdo bi tu di ne ljubil te deklice? Že njen pogled in njena navzročnost mora osrečevati vsakogar. Iz nekega skrivnega vzroka, ki ga pa ne poznam, je prepovedano gospodično Blancheo Mellierovo ljubiti. Ali mislite, da ji manjka čestilcev? Ne! Že ne vem, kolikokrat so jo snubili! Pa vsi snubači so morali oditi. Pokazali so jim ob kratkem vrata! Ali umete sedaj, da ne delate prav, da ljubite gospico Blancheo?“

Leon je bil samega začuden ja onemel.

„Vi ste meščan,“ nadaljuje Mardoche. — In z otlim glasom govori potem nadalje: „Da, ta kraj je nevaren mladim ljudem, ki prihajajo iz „daljnih dalj“ ter misleč, da jih vodi dobra zvezda, ustavi-jo se tu, da občudujejo lepo deklico. V vaši dobi ne poznamo še življenja, in star mož kakršen sem jaz, ima pravico, da vam daje dober svet. Tako! Zdaj vam nimam ničesar več povedati. Z Bogom, mladi mi gospodine!“

S temi besedami se Mardoche odstrani, pustivši Leona, vsega zmešanega, samega. „Kako čuden človek!“ — „Kaj li hoče s svojim svarilom? In kako je uganil, česar si še sam nisem bil v svesti, da jo ljubim, ljubim, ljubim! In jaz naj bi se je izogibal? Jaz naj bi šel proč odtod, kjer sveti luč mojega življenja? Ni mogoče! Čutim: nekaj višjega me je vodilo le sem; hočem slediti temu vodilu do — cilja!“

15.

Ko se je voz z Blanceo pripeljal na pristavo, se je Fran Parizel požaril, da bi z voza stopajoči deklici ponudil roko. Stal je namreč ondi, pažeč, da ne bi zamudil ugodne prilike. Pa Blanche je bila hitrejša ne go on. Hipoma je skočila z voza.

„Drugokrat, bratranče!“ — pravi deklica, nasmehnjivi se. Lepi Fran si jezen vgrizne v ustnice, a v njegovih očeh

se nekaj zasveti, kakor zaničljivo zadoščanje. Te je Blanche dobro opazila.

Mladi Parizel je bil orjaški hrust osemindvajset let star. Pridevnik „lep“, ki so mu ga dali ljudje, je bolj zaslužil zaradi svoje gizdavosti, afektaci je in šopirnosti.

Blanche stopi v hišo, izroči cvetlice dekli, položi molitvenik in klobuk na skrinjo ter hiti na vrt, kjer najde Rouvenata, ki je kadil iz ljube mu pipe.

„Lepa hvala za voz, boter!“ — zakliče deklica, pobožavši mu lice. „Ti me še popolnoma razvadiš! Pri tem lepem vremenu bi bili šli pač lahko peš jaz in dekla.“ — „A prišli sta toliko hitreje,“ reče Rouvenat, nasmehnjivi se. „Potem pa, ti imaš tako tanke čevlje, a kremenje na cesti je trdo!“ — „In pri vsem tem“ nadaljuje Blanche, „pozabila sem v Fremicourt marsikaj si nakupiti.“ — „Pa drugokrat lahko nakupiš. Lahko pojdeš jutri tja!“ — „To seveda z debelejšimi čevlji!“ — šali se Blanche. — „To pa to!“ — „Čuj me, boter, ti se mi zdiš tako resen, tako zamišljen! Ali te je kaj užalilo?“ — „Da.“ — „Kaj pa?“ — „Nu, imam svo je muhe.“ — „Aha, zopet spomini na prošle čase?“ — „Tudi, in še nekaj.“ — „Ta kd?“ — „Predvsem, Blanche: odkar je bil semenj v Gray-u, si vsa izpremenjena! Ti si baš tako zamišljena, potem zopet razdražena in nemirna!“

Mlada deklica zatrepče.

„Iščem temu vzrok, a ga ne najdem,“ nadaljuje Rouvenat. „Glej, ljubi mi otrok, vse, kar se tebe tiče, je važno za-me!“ — „Jaz te zagotavljam, še nikoli nisem bila tako srečna kakor baš sedaj.“ — „Hočem ti verjeti. Sicer ti ničesar ne manjka! In vendar so trenutki, ko si domišljujem da ti na pristavi ne ugaja več; da se tu dolgočasiš.“ — „Pojdi, pojdi, kaj si vse domišljuješ brez potrebe!“ — zavrne ga deklica živo, skoro jokajoče. „Kako moreš reči kaj takega! Česa mi pač manjka tu, kakor sam praviš? Oče me ima rad, ti tudi, in jaz vaju tudi ljubim! Tedaj...“ — „Ti dobri otrok!“ — vzklikne Rouvenat presrečno, potem pa še dostavi: „To še ni vse. Še nekaj ti imam povedati! Gospod Josip Parizel je pred uro došel sem. Kolikokrat vidim tega človeka, vselej se mi hoče preobrniti želodec! Tedaj vre kri in kar žolč se mi spenja. In potem ne bodi človek slabe volje!“

„Ah, zato je Fran tako zma goslavno pogledoval.“ — „Sin je baš toliko vreden kakor oče!“ — zamrmra Rouvenat. „Jaz obeh ne morem trpeti!“ — „Kaj sta ti pa storila, boter?“ — „Nič. Gotov sem si pa, da nam prineseta nesrečo in žalost v hišo.“ — „Misliš li?“ — „Takega čuta se ne iznebi-mo tako lahko. Jaz sem po-do ben lovskemu psu: volka za-voham od daleč. Sladki ta, zvito smehljajoči se, klečeplaz ni in arogantni Parizel je pre-meten lampač! Videla boš, da imam prav. Na srečo, da sam tukaj čuvam nad vsem!“

„Čuj me, boter, danes vidiš vse črno!“ — „Izmišljuješ!“ — „Pristavi Rouvenat prijazno. V tem trenutku pride dekla, da ju pokliče h kosilu. Oba od-idefa v hišo ter stopita v jedil-nico, kjer sta bila že oba Pa-rizla in Mellier.

Navadno je lepi Parizel obe-do-val z drugimi hlapci v veli-ki veži; tako je hotel Rouve-

nat, ker ni hotel med ljudmi obujati nikake nezadovoljnosti. Danes pa, ko je bil njegov oče tukaj, je smel obedovati mladenič z gospodari.

„No, naposled je tukaj, br hka moja bratranka!“ — zakliče stari Parizel z glasom, kakor bi prihajal iz trobente. „In še vedno lepša postaja!“ — To reki-ši jo poljubi na obe lici, ne da bi ga bilo kaj sram. Fran je gledal ter se muzal. Rouvenat pa se je čudno namrdnil.

Sedejo k mizi. Stari Parizel je popil precejšno množino burgundca ter je postajal vedno glasnejši. Čenčal je o vsa-kovrstnih neumnostih, kar mu je „sploh padlo v debelo glavo“. A njegovi dovtipi ni-so nikogar veselili, razen lepe-ga Frana, ki se je svojemu oče-tu debelo smejal in mu odo-braval vsako izjavo.

Enkrat pa reče Parizel, he-hetaje se, gospodu Mellieru: „Ti, poglej le Blancheo in Frana! Ali bi ne bilo to lep par? On je osemindvajset let star, ona bo kmalu devetnašt.“ — „Rekši udari v glasen smeh.“ — „Rouvenat je trepetal jeze...“

16.

Po obedu je šla Blanche v svojo sobo, kajti čutila je po-trebo, da sama razmišlja.

Kako se jej je bilo izpreme-nilo življenje v teh treh dne-vih! Kako čudno jej je bilo pri srcu! Vsa brezskrbnost jo je bila minula, izgubila je bila vso neprevzetnost, pa si prid-o bila zavest, da živi in čemu da živi.

Oče Parizel je v tem sledil Mellieru v njegovo solo.

„Reciva zdaj pametno be-sedo, gospodine bratranče!“ — reče, stopivši v sobo.

„Meni je prav!“ — odgovori Mellier. „Kaj mi imaš pove-dati? Lahko si mislim, da ni-si prišel sem le gledat svojega sina. Ali potrebuješ zopet de-narja?“

„Haha! Če človek ni boga, potrebuje vedno denarja. Dol-žan sem ti že lepo svoto, Jac-ques! Pa, če ti ni pretežko, lahko bi mi tudi danes pomo-gel s tisočakom.“

„Dobro, dati ti ga hočem!“ — „Dobro! A to še ni vse, kar mi je na srcu; rad bi še nekaj izpregovoril s teboj v zadevi mojega Frana.“

„Nu, kaj je s Franom?“

„Ali ni čvrst dečko to?“ — „Da, precej močan je.“ — „To ti je orjak, bratranče moj pravi Golijat! Gotovo dočaka so let! In ali si zadovoljen ž njim?“ — „O tem moraš vprašati Rouvenata.“

Parizel se grdo namrdne. „Ni potreba!“ — se zareži. „Jaz vem, koliko je vreden moj sin. To ti je delavec! Pravi vprežni konj! Poln je slavo-hlepja, a njegova glava je že-lezna! Če si kaj vtepe v glavo mora to izvršiti! Pri tem pa je inteligenten, spreten, ročen. Priučil se je kmalu gospodar-stva, in zdaj bi že prav lako nadomeščal starega Rouvena-ta.“ — „Rouvenata ne more nihče nadomestiti!“ — seže mu Mellier v besedo. — „Seveda ne, seveda ne! A mi smo vsi umrjoči!“ — „Pomiri se, Pa-rizel. Stari moj Rouvenat je zdravejši in trdnější, kakor pa marsikak mladenič! On me izvestno davno preživi.“ — „Lepo, bratranče moj; pa star je Rouvenat vendar le, in ne bi škodovalo, da mu daš zanesljivega pomočnika.“ — „Rouvenat ne zahteva nika-kršnega. Hlapci so vsi pridni in zanesljivi.“ — „A Fran naj bi bil sčasom vendar nekaj več tukaj kakor priprosti hlapec! Saj je vendar tvoj soročnik, Jacques! In kot takemu ve-dar pritiče, da malo vodi tvoje gospodarstvo.“ — „Rouvenat se v tem oziru ne pusti ugo-varjati, Parizel. In ima tudi prav, kajti služi že mnogo let vrolo in zvesto. Tako vidiš, da mi ni mogoče.“ — „In ven-dar bi bilo mogoče!“ — „Ka-ko pa?“ — „Blanche je za-

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Dobro znani znaki.

Če imate kdaj občutek pol-note in teže, suhote in nena-vadne žeje, tedaj kažejo ti zna-ki, da je vaš želodec razteg-njen vsled plinov, in tarazteg je navadno zelo bolesten. Prva pomoč v takih slučajih je hi-tro izpraznjenje ustroja in o-krepljenje istega. Poiskusite v to svrhu Trinerjevo ameriš-ko zdravilno grenko vino, ki izdatno učinkuje, a brez vsake boleti ali druge neprijetnosti. Začnite s predpisnim popit-kom in potem ga uredite, da bo primeren vaši potrebi, do-kler ga ne bo več potreba. To uživanje Trinerjevega ameriš-kega zdravilnega grenkega vi-na je priporočljivo v boleznih ko je potrebno hitro izpraz-njenje brez oslabenja telesa. V lekarnah. Jos. Triner, izdelo-vatelj, 1333-1339 S. Ashland ave. Chicago, Ill.

Za hitro olajšbo bolečin v mišicah, hrbtu, prsih ali grlu rabite Triner's liniment. Cena tega linimenta 50c po pošti 60c. — Adv.

Božične praznike

boste najprijetnejše slavili ako si preskrbite importiranih pijač kot tropinove, žganje, vino, itd. od znanega rojaka gostilničarja:

Jos. Smeker-ja

407 West Northern Pueblo, Colo.

Podpirajte „Slov. Narod!“

Gospod trgovec!

Mogoče si že opazil, da ima jo drugi trgovci več uspeha nego ti.

In zakaj?

Zato ker drugače ravnaajo s svojim obrtom. Oglasujejo po listih, kaj ne? Stori tudi ti tako, in videl boš razliko!

SULPHUR STEAM BATHS Parni kopelj

Dr. Fawkes, nad arnik tega ko-pališča pravi, da je k njemu prišel ne človek z bolečinami v hrbtu. Njegov zdravnik mu je povedal, da ima bolesen na obistih. „Jaz sem pa pronajdel, da je bil le njegov križ nekoliko zviti radi težkega vzdigovanja. Dal sem mu žveple-ni kopelj, potem mu pa osteopati-čno uravnal kosti. Kmalu se je po-vrnil na delo. Zvepljeni kopelj je uspešno zdravilo proti revmatizmu

Phone Main 1209

9th & Main St., Pueblo

(En blok od okrajne hiše)

M. NOVAK & F. GREBENC priporočata svojo GOSTILNO

300 SPRING STREET

Točiva vedno sveže Neeffovo pivo in najfinjša žganja ter prodajava raznovrstne smodke. Tudi prodajava Neeffovo pivo na debele. Za točno postrežbo jamčiva.

Pohištvo po zelo nizki ceni

Raznovrstno pohištvo, kot postelje modroci, stoli, omare, šivalni stro-ji, peči, šrambe, štedilniki, mize, itd. se dobijo najceneje pri

SAM NELSON

TELEPHON UNIN 1660

203 SO. UNION AVE. PUEBLO, COLO.

McGovern Coal Co. prodajalci premoga

TELEPHONE MAIN 881

Corner C and Plum Street

TRGOVINA Stanko & Sajbel se začasno nahaja nasproti Clark's Wells

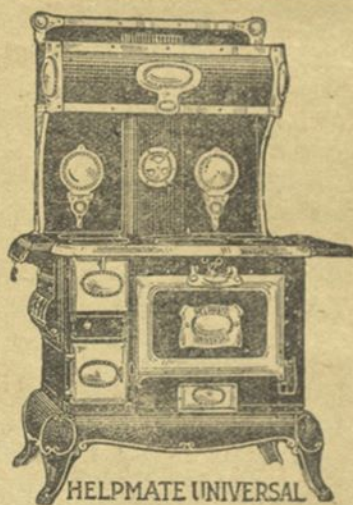
PROHIBICIJA

pride v poštev šele s 1. jan. leta 1916.

Mi še vedno prodajamo najb. lje opojne pijače ter smodke na drobno in debelo po najnižjih cenah. Prodajamo Walterjevo pivo v sodčik in steklenicah. Slovenski delavci — unijaši — razvažajo naše blago.

The Chicago LIQUOR HOUSE

H. LEVIN & SON lastnika

HELPMATE UNIVERSAL

Dovolite, da v vašo kuhinjo denemo en „Uiversal“ štedilnik!

Garantiramo, da toste popolnoma zadovoljni ž njim. Cene štedilnikom so od

\$35. DO \$75.

Vzemite enega na izplačevanje. Mi vam za-upamo in radi počakamo za plačilo.

Imamo eno najobširnejših zalog po-hištva. Cene so nizke, obroki lahki.

C.S. KEENE 313-15 N. Union Ave. FURNITURE, CARPETS, STOVES Pueblo, Col.

The Austrian Mercantile

Se priporoča cenjenim rojakom v obilni obisk kateri hočejo kupiti vedno sveže in posušeno meso, kakor tudi vsako-vrstno GROCERIJSKO BLAGO. Po-sebnost so suhe domače kranjske kloba-se. Postrežba solidna. Cene niske.

JOHN GORSICH

1206 SO. SANTA FE AVE.

PHONE MAIN 359

NOVAK & GREBENC

Pueblo, Col. Zastopnika za južno Colorado

Naročite Vaše tiskovine pri nas!

Tiskarna „Slov. Narod“

„Prokleta...!“

Nadaljevanje iz 3. strani.

možitev, in Fran je zaljubljen vanjo do ušes.“

Jacques Mellier nemirno pogleda ter vpraša: „Kaj tako je?“ — „Da; ti umes... lepa ženitba bi bila to!“

— „Samo, če bo Blanche zadovoljna.“ — „Z dvajsetim letom ima vsaka deklica veselje, moštiti se.“ — „Seveda, ki je ugajal!“ odgovori Mellier. — „Fran je prav brhlek mladenič, tako se me ni zdi.“ — „A to vselej še ne zadošča. Sicer ne poznam še Blanche-inih misli. Vsakako je treba vprašati v tej zadevi Rouvenata za svet.“

— „Rouvenat in zopet le Rouvenat!“ zakriči Parizel nevoljno. — „Ali je Rouvenat tujak gospodar?“ — „Stari moj prijatelj je tukaj na pristavi vseh!“ — „Pa saj je vendar tvoja pristava; ne li? Saj si tukaj zapovednik, ali kaji!“

— „Jaz?“ odgovori Mellier na to, z zadržano jezo iz rene Parizlove besede, „Jaz nisem nič več!“ — „Nemni slabotnež!“ si misli Parizel in oči se mu zasvetijo. — „Prav z veseljem bi ti zavih vrat.“

— Glasno pa reče z licemersko prijaznostjo: „Dajva nekoliko razmotrivati stvar. Ti gotovo nešče umreti, ne da bi prej poskrbel za bodočnost svoje, ljube male.“

— „Zato jej daš lepo doto ter jo dobro omoži, ali napraviv vsaj oporoko, ki bo neje na korist.“ — „Jaz ne bodem napravil nikake oporoke,“ odgovori Mellier osorno.

Parizlovo oko se veselo za svet. — „To prav storiš kot dober in pošten sorodnik! Po tebi naj bodo tvoj denar tvoji direktni dediči: tako je v redu! Eden teh dedičev sem tudi jaz, bratrance moj!“

Če vzame torej Blanche Frana, si lahko brez skrbi zastraen prihodnosti ljube ti siro. Tudi ji utegnejo ne da bi se kdaj pritegnili temu, kaj malega darovati, a čemur omogoči, da Fran lahko prevzame Seuilon, da ne pripade tujim rokam.“

Obraz Mellierov se pomrača. — „Bova že videl, kaj mi se stori za Blancheo. Pa ti, Parizel, misliš že precej zgodaj na mojo dedovino.“

— „Vendar ne misli, da ti želim smrti!“ — „Ubogi Parizel, moja smrt bi ti malo pomagala!“

Kmet osuplo pogleda Melliera. — „Ti si tedaj vendar na pravil oporoko?“ zamrmra.

— „Tega ne; pa ti pozabljaj na mojo hčer.“ — „Na Lucio lo?“ — „Da, na Lucio Mellierovo.“ — „Saj je mrtva!“

Jacques se po tej Parizlovi izjavi krčevito stresa, vsta ne in reče s tresočim glasom: — „Kaj li ti veš?“

Potem se z zamolklim stokom spustijo pet na svoj sedež. — „Mrtva naj bi bila tedaj! Mrtva ne, tega ne more nihče priča kovati.“ Jaz jo še pričakujem, dočakati ji s hočem, prej ne smem umreti!“

Hudobno nasmehljaj zaigra na Parizlovih ustnicah. — „Stari postaja otročji ter primojen!“ misli si. — „Hudir ja, ta me je pa zdaj ustrašil, ta!“

Mellier se ni ganil; neizrečena bolest mu je bila preobladala dušo. Parizel pa prične s tožnim glasom besedovati iznova: — „Ubogi moj Jacques, prav žal mi je, da sem izgovoril ime, ki te spominja nekdanjih lepih dni. Ti veš, kako zelo te pomilujem zaradi nesreče, ki te je zadela.“

Tudi jaz sem dolgo upal, da se povrne tvoja hči. Ah od tedaj pa je poteklo že devetnajst let, in žalibog, zdaj ni več nadeja!“ — „Ni več nadeja!“ ponavljaja Mellier bolestno. — „Saj sem vedel!“ si misli Parizel, „bila je to le

njegova gospodujoča bolna misel! Lucila je mrtva, mrtva!“

Po kratkem molku vzdigne Mellier zopet glavo. — „Dobro je,“ povzame posestnik, „ne govoriha več o tem dalje! Jaz nosim svoje gorje zase!“

Pa ti si mi naredil ponudbo in lahko zahtevaš odgovor. Bodi tako dober ter daj poklicati Rouvenata!“

Parizel se je obotavljal. Vedel je, da mu namera izpodletiti, kakor hitro se Mellier pokaže nevtalnega. Vedel je, da je Rouvenat edina ovira njegovim sebičnim nakanam, in zaradi tega ga je čutili iz vse svoje duše. Navzlic temu še ni obupal. Imel je, kakor njegov sin, „železo glavo“. Če bi se izkušalo z Rouvenatom, to je, če bi se vršila točka med njima, bi sicer imel Parizel orednost pred Rouvenatom, a le tako prednost, kakršno ima malo pridnež nasproti poštemu človeku!

Rouvenat pride na povzelo Mellierovo. — „Pirrel!“ odgovori ga posestnik, „Parizel mi baš pravi, da je njegov Fran smrtno zaljubljen v Blancheo ter da jo želi poročiti. Odgovori mi na to!“

Na obličju Rouvenatovem se pokaže najglobljeje zaničevanje. Vkljub temu pa reče mirno: — „Na to lahko odgovorim gospodu Parizu, da je v tem oziru izgubil čas in besede.“

Od lepega Frana zatrepeče od jezga. — „Jaz pa vendar mislim, da je moj gospod sin.“ — „Vaš gospod sin,“ nadaljuje Rouvenat porogljivo, „naj si počke žene, kjer mu je draga. Gospica Blanche pa ne bo nikoli njegova, zlište, nikoli!“

— „Čuvajte se, gospod Pierre Rouvenat! zavpije Parizel razlučen, pozabivši navado svojo sladko govorico. Stari služabnik uporno pogleda Parizla ter reče sklenivši roke čez prsi: — „Mene še ni nikdar plašilo kako žuganje!“

Parizel se postavi, kakor da bi hotel skleniti v Rouvenata; toda kmalu se premaga ter nadaljuje s svojim sladkim glasom: — „Gospa Blanche je vendar že dovolj stara za zakon in zatorej mislim, da je moja ponudba premisleka vredna, ako morda niste sklenili, da ima ostati Blanche, zarjavela d'viciča.“

Rouvenat se ni vredno zleto, da bi mu odgovoril. — „Na vsak način bi bilo prav!“ nadaljuje Parizel, „da v tem oziru povprašamo tu gosposidno Blancheo samol!“

Vi tedaj lačete verjeti njen odgovor, gospod Parizel?“ povpraša Rouvenat. — „Dobro to se kmalu zgoditi!“

To reki hiti iz sobe ter zakliče kolikor mase: — „Blanche Blanche!“

Mlada deklica prihití. Ugleda da Parizla in Rouvenata, ki sta si stala drug drugemu na spriti in posestniku, ki je bil omamljen na mekhi stol. Misle, da se je poslednjemu kaj prigodilo, hiti k njemu ter vikne: — „Oče, ljubi oče kaj pa imate?“ — „Ni, otrok moj!“ odgovori smehljaje se. Na to poljubi na čelo. — „Uboga mo ja mala trepeče po vsem životi.“ — „Prestajala sem se bila, misle, da ste bolni. Pa gospod bote ne je vendar klesal; čemu li?“ — „To prašaj moga.“

Deklica se obrne k Rouvenatu. — „Blanche!“ reče ta. — „Stvar se tiče naše ženitve ponudbe. Gospod Parizel te snubi svojemu s u.“

— „Mlade deklica prebledi. — „Povej gospodu Parizu sam, če ti je ponudba draga.“ — „Pa saj jaz se nočem moštiti, ne, nečem sed...“

Kiče deklica vsa zmedena s solznimi očmi, opravičilo na Rouvenata, kakor bi pri njem iskala pomoči.

Rouvenat pa izpregovori mrslo: — „Zdaj veste, pri tem da ste, gospod Parizel.“ Potem vede mlado deklico k vratom, ki so bila ostala od prta, ter reče: — „Lo pojdi v svojo sobo, draga moja! Mi to nimamo česa več vprašati.“

Blanche odide. Zda se obrne Rouvenat k Parizu govorč: — „Vi imate brez dvojbe se mnogo govoriti s svojim gospodom bratrancom. Jaz Vas nočem motiti. Daste mi zdravi, gospod Parizel.“

S temi besedami sledi Blanchei Oče lepega Parizla je gledal, pesti stiskajoč iz jeze se penec za odhajajočim. — „Le počakaj!“ to sta bili edini besedi, ki ji je zazmrnil za njim!“

(DALJE.)

„Obrnilo se je.“ V vojsko je šel tudi zakonski mož, ki je prej le prerad pil, zapravljaj tedenski zaslužek, puščaj ženo in otroke brez sredstev in ženo zvečer še pretepal. V vojski se je pa mož vendarle svoje žene in otrok spomnil in jim pisal: — „Ljuba žena! Ti je hudo, ker moramo dostikrat stradati. S sovražni kom se bijemo. Piši, kako je sedaj doma.“ — „t. — žena pa je odgovorila: — „Ljubi mož! Pri nas se je sedaj vse obrnilo. Sedaj dobivam jaz v podporo denar in dobro izhajam. Ti revež sedaj stradaš.“

Prej si tu reče pretepal, sedaj pa drugi tebe tebe toleži. — „Te pozdravlja tvoja žena.“ — „t. — Ta dogodek je resničen.“

Podporna društva širom zapadva babilmo, da oglašujejo društvene imenike v našem listu. Za dvakratno priobčitev računamo samo \$1.

Podpirajte „Slov. Narod!“

— Ta mesec bodo vsa tukajšna društva volila odbore za bodoče leto 1915. Običajno smo izide takih volitev priobčili kot novice, namreč brezplačno. Toda, ker so pa društveni imeniki le reklama za društva in zlasti so kak dolar za vzdrževanje lista, smo pa ob tem času primorani zahtevati malo odkodnine za priobčitev dr. imenikov. Računa li sicer ne bomo toliko kot navadno računamo za oglasje, ampak le toliko, da sedeloma odkodujemo, namreč \$1 za dvakratno priobčitev. To velja za vsako društvo neoziraje se na jednoto ali zvezo, pa bo si za društvo v Pueblo ali v kateri drugi naselbini. Žal, da ne moremo ustreči, kot smo v prejšnjih letih. Toda nam ne kaže drugače, posebno če hočemo vstrajati skozi to krizo.

— Javno predavanje se v nedeljo popoldne vrši v Ročevi dvorani. Predaval bo filozof Teodor Dimitrijevič, srbski filozof. Govoril bo o jugoslovinstvu ter tudi o njegovem obširnem potovanju po Evropi in Ameriki. Muogo zanimivega bo slišati, radi tega je upati, da se bo mnogo Slovencev udeležilo.

Narodae noše. Z veseljem naznanjamo, da je Mr. Joseph Triner iz Chica gozet izdal za leto 1915 krasen stenski koledar. Ta koledar kaže različne narodne noše mnogih narodov in žal nam je edino to, da nismo mogli označiti vseh narodnih noš radi pomanjkanja prostora; upamo pa, da bomo v enim prihodnjih koledarjev to izpopolnili. Enega teh koledarjev bomo poslali vsakemu, kateri nam pošlje 10 v denarju ali znakom. Naslovite vaša pisma na: Joseph Triner, 1333—1339 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. Koledar bomo odposlali po 1. decembru 1915

Slovenski štirajtraj, ki so si naročili, Slovenski Narod“ z obljubo, da ga plačajo kakor se povrnejo na delo, se sedaj prosijo, da nas v kratkem obvestijo ako so list redno prejemali in ako ga še želijo v dočimosti. To naj stori vsak, ki sedaj dobiva list na upanje, sicer jim bomo ustavili list. Noben ne pa ne smatra to notico kot kakšno tirjatev, kajti počakali bomo za plačilo kot smo prvotno obljubili.

OPOMIN DOJZNIKOM

Vsi oni, ki v kakšnem oziru kaj dolgujejo naslednjemu Math Graheku se tem potom opozarjajo, da se zgledajo in plačajo kar so dolžni in sicer takoj, kajti vsi računi morajo biti poravnani prih. mesec, ko bo zadava rešena v sodnih. V silu čaja, da kdo ne poravnava svoj dolg v tem času, bomo prisiljeni nastopiti proti takim sodnim potom.

Anna M. Grahek

Executrix

Naznanilo obrtnikom.

Tem potom želimo obvestiti vse prodajalce Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina in Angelica Bitter Tonic, da za taka zdravila ni treba plačati nobega vojnega davka.

Joseph Triner

1333—1339 S. Ashland Ave. Chicago, Ill.

Leadviillsko naznanilo

Tem potom se naznanja vsem članom in članicam društva Pl. Bratje št. 5 SZ., da se vsi zanesljivo vdeležijo prihodnje seje dne 11. decembra, ker volji se bodo novi društveni odbor za prihodnje leto. Na zadnji redni seji se je sklenilo da se vsaki član kateri se ne vdeležijo seje dne 11. decembra brez pravega vzroka, plača v društveno blaginjo 50c kazni. Vsi člani naj se vdeležijo te seje ko se bodo volili novi društveni uradniki, da ne bo potem nepotrebnega govorjenja, kakor je to sploh pri nas navada.

Z bratskim pozdravom

John Hočevor

tajnik

Naznanilo in zahvala

Tužnim srecem naznanjamo žalostno vest, da je naša prijubljena hčerka oziroma sestrica

Ivanka

nenadoma preminila. Ob tej priliki si želimo najbolje zahvaljati vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so bili nam v pomoč in tolažbo za časa pogreba. Prvič se zahvaljujemo botru in botri g. Petru in g. Rozaliji Hočevor za krasen venec. Nadalje lepa zahvala bližnjim darovalcem venec, in sicer g. Ignacu in g. Mariji Papež; g. Johnu Novaku; g. Jakobu in g. Margareti Papež; g. Ivani in g. Joze Primoz. Pričnimo zahvala deklicam, ki so nosile krsto in venec ter tudi vsem udeležencem pogreba.

Zaljubljeni ostali:

Jerry in Marija Papež, stariši

Jerny, Tony, Johnnie, bratci.

DRVA! DRVA! DRVA!

Kolikor jih rabite.

Veliko založbo najboljših drv ima napredaj

GEORGE JELICH

1253 Bohman Ave.

LEKARNA

Kadar rabite zdravila ali lekarsko pomoč, pridite ki

THE HOWE DRUG CO.

Izgotovimo var recept (prescription) slehernega zdravilnika. Ni treba hoditi doli v mesto po zdravila.

Na vogalu Northern & Evans

POZIV NA JAVNO PREDVANJE

ki ga bo obdržal

Todor Dimitrijevič, filozof Avstrija

IN

Jugoslovianstvo

Predavanje se ima vršiti v nedeljo 6. decembra v Ročevi dvorani, pričenši ob 2. uri popoldne.

Vsi bratje Jugoslovani se pozivljajo, da na to predavanje pridejo v mnogobrojnem številu. Vstopnina je prost vsakemu. To je edino predavanje, katerega bo držal brat Dimitrijevič v tej naselbini.

MATH GRAHEK, ESTATE

Zapuščina pokojnega Math Graheka-a bo dedičem razdelena prihodnji mesec na zahtevo sodnije.

Vse raznovrstno blago v Grahekovi prodajni se sedaj prodaja po zelo znižanih cenah. Prilika se vam nudi prihraniti mnogo denarja. Ne odlašajte, pridite sedaj!

1201 SOUTH SANTA FE, PUEBLO

Idite k

Pueblo's Xmas Store

kjer morete dobiti pristojna in koristna darila za Božič, kot puške, nože, bicikline, volnene jopice, rokavice, sani, drugo športno blago ter otroške igrače.

Knebel Sporting Goods Co. 310 NORTH MAIN

Idite k

Pueblo's Xmas Store

kjer morete dobiti pristojna in koristna darila za Božič, kot puške, nože, bicikline, volnene jopice, rokavice, sani, drugo športno blago ter otroške igrače.

Knebel Sporting Goods Co. 310 NORTH MAIN

310 NORTH MAIN

CITY TAILOR & CLOTHIER

306 West Northern Ave., Bessemer

V zadnjem času smo dobili mnogo naročil za obleke, sukije in hlače. Naročile niso prišli po blago in to ga moramo prodati na magari za polovico no ceno, da se odskojujemo. Dobre krojaške obleke in suknje prodajamo od \$10. do \$18; hlače pa od \$3.50 do \$6. Narejene iz volnenega blaga.

CITY TAILOR & CLOTHIER

306 West Northern Ave., Bessemer

VABILO

Društvo sv. Jožefa št. 7 KSKJ. v Pueblu, Coloradu

tem potom naznanja vsem Slovencev in Slovenkam v okolici, da je znižalo pristopnino k društvu Do 14. jan. prih. lista znaša pristopnina samo \$3. V društvu se lahko vpišete možni in ženske.

in sicer proti \$500. ali \$1000 zavarovalnici. Poleg zavarovalnine daje društvo tudi bolno podporo, ki znaša \$5. na teden. Društvo je na dobri finančni podlagi kakor je tudi KSKJ jednota. Pristopite sedaj!

Matt Jerman, preds., 321 Palm St. Peter Culig, tajnik, 1245 Santa Fe Ave.